

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/14/2016
Identifikačné číslo spisu: 4211010032
Dátum vydania rozhodnutia: 29.02.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:4211010032.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného L. K. pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 29. februára 2016 v Bratislave dovolanie obvineného L. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo 17. septembra 2015, sp. zn. 2 Tos 70/2015 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného L. K. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Komárno (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 8. novembra 2012, sp. zn. 15 T 8/2011, uznal obvineného L. K. vinným z obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a iné na tom skutkovom základe, ktorý je uvedený v rozsudku.

Okresný súd obvineného L. K. odsúdil podľa § 188 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 a ods. 7 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. súd obvineného zaradil do ústavu pre výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov. Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obvinenému uložil trest prepadnutia vecí, a to kuchynského noža o celkovej dĺžke cca 25 cm. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obvinenému uložil povinnosť nahradiť škodu poškodenej L. H. vo výške 80 € a poškodenému D. E. vo výške 50 €. Vo zvyšnom rozsahu súd poškodených s ich nárokom na náhradu škody podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal na občianske súdne konanie. Podľa § 97 ods. 1 Tr. por. súd poškodenému D. E. vrátil mobilný telefón.

Proti tomuto rozsudku obvinený L. K. podal dňa 21. novembra 2012 odvolanie (doplnené podaniami z 29. novembra 2012 a 12. decembra 2012), ktoré bolo Krajským súdom v Nitre (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 10. januára 2013, sp. zn. 1 To 6/2013 podľa § 316 ods. 1 Tr. por. zamietnuté, pretože bolo podané osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala.

Dňa 20. marca 2014 okresný súd uznesením, sp. zn. 11 Nt 12/2013, podľa § 394 ods. 1 Tr. por. povolil obnovu konania v prospech obvineného, a to vo výroku o treste. Súčasne podľa § 400 ods. 1 Tr. por. zrušil hore uvedený výrok o treste, ako aj všetky výroky, ktoré na zrušený výrok o treste obsahovo nadväzovali, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Následne okresný súd rozsudkom z 22. mája 2014, sp. zn. 15 T 8/2011, podľa § 188 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 a ods. 7 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák. obvinenému L. K. uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov. Ostatné výroky ostali v porovnaní s pôvodným rozsudkom z 8. novembra 2012, sp. zn. 15 T 8/2011 nezmenené.

Proti tomuto rozsudku obvinený L. K. podal dňa 18. júna 2014 odvolanie (doplnené podaním z 23. júna 2014), ktoré bolo uznesením krajského súdu z 23. júla 2014, sp. zn. 1 To 67/2014 podľa § 316 ods. 1 Tr. por. zamietnuté, pretože bolo (opätovne) podané osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala.

Dňa 10. apríla 2015 obvinený L. K. podal podľa § 393 a nasl. Tr. por. ďalší návrh na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 15 T 8/2011. Tento návrh doplnil podaním z 9. júla 2015.

Okresný súd uznesením zo 16. júla 2015, sp. zn. 3 Nt 8/2015, podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh na povolenie obnovy konania zamietol, pretože neboli zistené podmienky pre obnovu konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený L. K. sťažnosť, ktorá bola uznesením krajského súdu zo 17. septembra 2015, sp. zn. 2 Tos 70/2015 podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodná zamietnutá.

Krajský súd si osvojil závery okresného súdu, ktorý vo vzťahu k návrhu obvineného, aby súd doplnil dokazovanie vypočutím ďalších svedkov a vyhodnotil tiež lekárske správy týkajúce sa jeho mentálnej retardácie, poukázal na to, že v predmetnej veci obvinený L. K. sám urobil vyhlásenie, že je vinný a toto vyhlásenie súd prijal. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zároveň nevyplývala žiadna taká skutočnosť, z ktorej by bolo možné vyvodiť, že obvinený bol k takémuto vyhláseniu nútený. Na margo lekárskeho správ okresnej vojenskej správy nadriadený súd uviedol, že v pôvodnom konaní bol vypracovaný znalecký posudok, ktorý súd považuje za objektívny, pričom ani odsúdený jeho závery v danom čase nenamietal.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal obvinený L. K. prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Zoltána Dékaňa, advokáta, Ul. školská 1027, 945 05 Komárno dovolanie zo 17. decembra 2015.

Obvinený L. K. v podanom dovolaní uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, e/ a i/ Tr. por., t.zn. zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu, vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania a rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Pokiaľ ide o prvý dovolací dôvod (§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.), obvinený namietal, že úkony vyšetrovateľa mjr. I. (konkrétne išlo o deväť výsluchov poškodenej a svedkov, vrátane dvoch rekognícií vykonaných v pôvodnom trestnom konaní pod sp. zn. 15 T 8/2011) boli uskutočnené bez prítomnosti obhajcu a iba v závere zápisnice bolo pri každom z nich uvedené „obhajca bol vyzrozumený, ale neprítomný“. Uvedenému tvrdeniu nie je možné uveriť, keďže z obsahu spisu nevyplýva, akým spôsobom mal byť obhajca o mieste a čase týchto úkonov vyzrozumený. Podľa mienky obvineného L. K., obhajca nebol pri týchto úkonoch prítomný nie preto, že by pri nich nechcel byť prítomný, ale preto, že o nich nevedel. Z tohto dôvodu u obvineného L. K. pretrvávali pochybnosti o nezaujatosti takéhoto policajta, ktorý „zaiste nie z nedbanlivosti“ jeho práva opomenul.

Vo vzťahu k druhému dovolaciemu dôvodu (§ 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por.) obvinený uviedol, že tento je daný s ohľadom na postup policajta mjr. I. pri vykonávaní jednotlivých úkonov vyšetrovania

popísaných vyššie. Obvinený L. K. uviedol, že „týmto nezákonným a voči obvinenému (ako strane trestného konania) vyslovene nepriateľským postojom policajť cieľavedome a cielene zabránil obvinenému, aby sa tak mohol radíť so svojím obhajcom, keďže samotný policajť všetky vyššie označené úkony zorganizoval (zrežiroval) tak, aby sa na nich obhajca nemohol zúčastniť.“

Napokon vo vzťahu k tretiemu dôvodu (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.) obvinený L. K. namietal, že krajský súd mal zamerať svoju pozornosť na výšku trestu, ktorý mu bol uložený po povolení obnovy konania (uznesením okresného súdu z 20. marca 2014, sp. zn. 11 Nt 12/2013), keďže tento je naďalej neprímerane vysoký. Uložený trest je skoro na hranici 15 rokov a pritom vo svetle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, mal vychádzať z dolnej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorá je 10 rokov. V tejto súvislosti obvinený poukázal na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) z 9. decembra 2014, sp. zn. Tpj 36/2014 a na nález ústavného súdu z 13. augusta 2014, sp. zn. I. ÚS 285/2014.

Na základe uvedeného obvinený navrhol, aby najvyšší súd vyslovil, že uznesením krajského súdu zo 17. septembra 2015, sp. zn. 2 Tos 70/2015 bol porušený zákon v neprospech obvineného a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. dovolaním napadnutý výrok, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušený výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, zrušil. Súčasne obvinený najvyššiemu súdu navrhol, aby podľa § 381 ods. 1 Tr. por. krajskému súdu prikázal vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

Súd prvého stupňa v súlade s § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania ostatným stranám trestného konania, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté spolu s upozornením, že sa môžu v súdom stanovenej lehote k dovolaniu obvineného L. K. vyjadriť.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril iba prokurátor Okresnej prokuratúry Komárno, ktorý ho v liste z 25. januára 2016 navrhol podľa § 382 písm. f/ Tr. por. odmietnuť, keďže dovolaním bolo napadnuté rozhodnutie, proti ktorému dovolanie nie je prípustné. Podľa mienky prokurátora, v nadväznosti na túto skutočnosť, nie je dovolanie prípustné ani proti konaniu, ktoré napádanému rozhodnutiu predchádzalo, a to tým skôr, že konanie okresného súdu pod sp. zn. 15 T 8/2011 takým ani nie je.

Najvyšší súd na neverejnom zasadnutí dňa 29. februára 2016 postupom podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie obvineného L. K. nie je prípustné.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por., dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 Tr. por., ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Ustanovenie § 368 ods. 2 Tr. por. predstavuje (pokiaľ Trestný poriadok neustanoví inak) taxatívny výpočet tých rozhodnutí vo veci samej, proti ktorým je možné podať dovolanie.

Keďže v uvedenom taxatívnom výpočte uznesenie odvolacieho súdu, ktorým tento zamietol sťažnosť proti uneseniu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania absentuje, je zrejmé, že dovolanie obvineného L. K. nie je prípustné.

Nad rámec tohto dovolací súd poznamenáva, že hoci by aj napadnuté uznesenie takéhoto prieskumu bolo spôsobilé (čo jednoznačne nie je), stotožňuje sa s názorom prokurátora, že pôvodné konanie vedené pod sp. zn. 15 T 8/2011, v ktorom sa rozhodlo o vine obvineného L. K., nemá charakter takého konania, ktoré by predchádzalo napadnutému uzneseniu krajského súdu zo 17. septembra 2015, sp. zn. 2 Tos 70/2015 tak, ako to ukladá § 368 ods. 1 Tr. por.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že dovolanie obvineného L. K. nie je prípustné, a preto ho najvyšší súd podľa § 382 písm. f/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci, odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.